

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Hedelærkens velkommenhjem til nattegalen

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Hedelærkens velkommenhjem til nattegalen", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 370. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich06-shoot-workid90442.pdf> (tilgået 21. juni 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Hedelærkens velkommenhjem til nattergalen

☒ Længe har jeg savnet, o Broderlil! Din Sang.
Hvor har Du været den Vinter mørk og lang?
Iis og Snee har dækket mit lyngtakte Huus,
Haglen om mig raslet i Stormenes Suus.
Emsom har jeg flaggret paa Marken kold og hvid,
Inderligen længtes efter Foraarets Tid,
Tænkt med Fryd og Smerte paa henfarne Lyst -
Blomsterrige Sommer og frugtrige Høst.

☒ Hvor har Du været den lune Foraarsnat?
Lyttende jeg ledte gennem Skov og gennem Krat;
Solen straalte venlig igjennem Regn og Slud,
Martsviolens dufted og Bøgen sprang ud,
Blomsterflokken smilte paa Ager og i Kjær,
Lundene grønnedes - men Du var ikke der.
Alle de Smaafugle sang op i Skov og Vang -
Hvor var Du henne, o Broder! med Din Sang?

☒ Hvor har Du været den Sommernat saa luun?
Ofte jeg lyttende er vaagnet af mit Blund:
Iriskens qviddred' i Skovens dunkle Sal,
Stillitsen og Droslen: - men ingen Nattergal;
Ak! hvor har Du været i Høsten da jeg svang
Over gule Stubbe mig i Skyen med min Sang?
Alle mine Venner forlode mig nu -
Ak! hvorfor taug da, og forlod mig ogsaa Du?

371

☒ Var Du i det Land, hvor Citronen voxer vild?
Guldorangen gløder i Sommersolens Ild;
Milde Vinde vifte fra Himlen reen og blaae;
Gjennem Myrthelunde de stille Bække gaae;
I de grønne Dale er Strengelæg og Dands,
Brune Lokker flaggre fra spraglede Krands;
Citharen klinger i maanelyse Nat,
Brune Øine tindre under nikkende Hat.

☒ Var Du i det Huus, som paa Søiler er bygt?
Gjennem mange Storme det stander fast og trygt;
Gamle Marmorstøtter udi den vide Hald
Lytte saa tause til Klippefossens Fald.
Der sørger Niobe for evig uden Trøst,
Slangerne kryste Laocoons Bryst;
Fægteren krummer sig i Døden paa sin Arm,
Cytherea smiler med Haanden paa sin Barm.

372

☒ Var Du paa de Klipper, som Skyen gaaer forbi?
Ludende i Taagen staaer Mulen paa sin Stie.
Gamle Drager lure i Hulen dyb og mørk,
Klippe-Elven bruser hen i den øde Ørk;
Tordener brumle i Bjergets hule Skjød,
Gjennem Røg og Aske opstiger Luen rød;
Gnistrende Lava bag det flygtende Folk,
Mellem faldne Mure Banditten med sin Dolk.

☒ Broder! ak! hvi vilde Du til det fjerne Land
Drage bort saa vide ud over Mark og Strand?

Leer ei her om Dagen den Soel paa Himlen blaae,
Maanen ei om Natten med sine Stjerner smaa?
Ingen Klipper reiser sin snebedækte Krop,
Men med Løv og Blomster er smykket Høiens Top:
Ingen Klippe-Elve i Dalen bruse vildt,
Men i grønne Enge gaaer Bækken taus og mildt.

✂ O! saa bliv da hjemme paa elskte Fædreøe!
Flyv ei meer forvoven ud over vilden Søe!
Lad de andre flaggre ustadige omkring!
Her er dog det Bedste af hele Jordens Ring.
Bliv og byg Din Rede i grønne Fædrelund!
Fryd med Dine Sange den tause Midnatsstund;
Syng, naar Solen stiger paa Østerhimlen blaae!